

Стоилъ.

Да! Но, за да ви пресъча и азъ думата, научетеся и вий чн сынъ му, едвамъ на седемьгодишенъ възрастъ, ся спаси, заедно съ единъ слуга, отъ онова карабле-крушеніе, като ся прибра отъ единъ ав-трійскій корабль. Този тѣй спасенъ сынъ е онзи, който приказва съ васъ. Научетеся чн славуиниътъ *капитанинъ* на този корабль, покъртенъ сърдечно отъ злощастіето ми, мя обикна, мя възпита и мя изучи като свое собствено чадо, и чн оржжіето быде послѣ мойто искусство; научете ся еще чн, като ся научихъ подиръ години чн баща ми не е умрелъ, както мисляхъ, азъ тръгнахъ за разны мѣста даго намѣря; чн, като минувахъ отъ тука, случи ми ся да видя хубавицата Лалка; чн хубостъта ѝ мя заплѣни; чн пламенната ми любовь и строгостъта на баща ѝ мя накараха да ся рѣша да влѣза въ кжщата му като слуга, а да пратя другиго да трѣси баща ми. Тази е, господине, исторіята ми.

Лулю.

Но вѣнъ отъ думитѣ, имате ли и други доказателства да ни увѣрите чн исторіята ви не е басня основана на една истина?